

PŮL NA PŮL

CENA **ZDARMA** Kč

BULLETIN SÍTĚ MATEŘSKÝCH CENTER

číslo **8-9/2007** ŘÍJEN/LISTOPAD

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem EU a státním rozpočtem České republiky.
Zpravodaj vychází v rámci projektu EU EQUAL „Půl na půl - rovné příležitosti žen a mužů“

<http://www.rovneprilezitosti.cz>

půl
na
půl

ROVNÉ
PŘÍLEŽITOSTI
ŽEN A MUŽŮ

OBSAH

OBSAH	2
DOPIS OD Leony Hozové	3
SÍŤ VE VŠECH PÁDECH <ul style="list-style-type: none">• Václav Havel zaštití 3. kongres mateřských center v ČR• Kampaně jako prostředek k prosazování rovných příležitostí pro všechny• Spolu u kulatého stolu	4
JAK SE ŽIJE V MATEŘSKÝCH CENTRECH <ul style="list-style-type: none">• Jako z pohádky• Čas je relativní	6
ZA NAŠIMI HUMNY <ul style="list-style-type: none">• Projekt Odmalička - Von klein auf	8
PŮL NA PŮL - ROVNÉ PŘÍLEŽITOSTI ŽEN A MUŽŮ <ul style="list-style-type: none">• Třírychlostní rodičovská dovolená – má nebo nemá smysl?• Rozhovor s Petrem Nečasem na téma změn v rodičovské dovolené	10
ŽENA MEZI PARAGRAFY, ROZUMEM A CITEM <ul style="list-style-type: none">• Výběr z nejčastějších dotazů• Mateřské lobování aneb bourání bariér	13
ZKUŠENOSTI, O KTERÝCH SE NEMLUVÍ <ul style="list-style-type: none">• Nahlas o onemocnění, které vašemu dítěti může vzít sluch či dokonce život	17
VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ <ul style="list-style-type: none">• Spolupráce se starostou MČ Praha-Běchovice• Spolupráce s Jihomoravským krajem• Komunikace s Krajským úřadem Jihočeského kraje a krajská konference jihočeských mateřských center	18
NÁPADY Z MATEŘSKÝCH CENTER PRO MATEŘSKÁ CENTRA <ul style="list-style-type: none">• Za pohádkou našeho městečka – prázdninové výlety MC v Libereckém kraji	21

DOPIS OD LEONY HOZOVÉ

Milé kolegyně v mateřských centrech!

Jistě všechny víte, jak moc je těžké získávat finance pro chod vašeho mateřského centra. Nemusím se ani zmiňovat o tom, že vše se točí kolem různých dotačních výzev. Najednou již nejste pouze vedoucími či provozními pracovníci centra, musíte začít umět, znát a zvládat, jak se pohybovat na poli fundraisingu a i trochu lobbyingu.

Úplně prvotním momentem po vzniku nového mateřského centra je nutnost navázání kontaktu a spolupráce s místními úřady. Z této oblasti máme všechny různé zkušenosti. V některém městě přijmou spolupráci s nadšením, pochopením a samo vedení města či obce se snaží všemožně pomoci. Ze zkušenosti z různých organizací, které působí po celé republice, vím, že navázání spolupráce s obcí či městem je tou nejsnadnější variantou. O něco horší je to již s navázáním spolupráce s krajským úřadem. Ano, jistě je pro nás velkou nevýhodou to, že převážná většina našich mateřských center nespadá do sociálních služeb, proto také často na krajských úřadech slyšíme onu neradostnou zprávu, že neví, kam nás zařadit. Zkusila jsem si udělat malý průzkum mezi krajskými koordinátorkami Sítě mateřských center, jak se každé spolupracuje s krajským úřadem. Výsledek není moc radostný. Zjistila jsem, že úřady k nám přistupují různorodě. Musíme se naučit prosadit se v dotačních řízeních. Mou velkou radou je to, že se nesmíme nechat rozladit prvotním neúspěchem. Také si myslím, že i na krajských úřadech o naší činnosti musí vědět a měli by nás znát. Je dobré zvat představitel samosprávy, státní správy, ale i poslance či senátory z našeho obvodu na různé velké akce, které pořádá naše centrum. Je vhodné se sem tam objednat na úřadech a hovořit o své činnosti. Také mohu vřele doporučit seznámit představitele s výroční zprávou či pravidelně psát o vaší činnosti do místních periodik.

Těm centrům, která už mají svou cestičku vyšlapanou, s obecními, městskými či krajskými úřady již komunikují a mají své výsledky, nezbyvá nic jiného než poblahopřát. Začínajícím centrům mohou poradit, aby si zkusila s těmito „znalejšími“ centry popovídat a zjistit jak na to. Výbornou cestou jsou i krajská setkání, kde v tomto směru můžete společně sdílet své radosti i problémy.

Jedno je jisté, vše je o komunikaci a spolupráci. Proto vám všem přeji, abyste byly úspěšné, aby vaše centra vzkvétala pro potřeby a radost klientů – rodin s dětmi.

Leona Hozová
viceprezidentka Sítě MC o.s.

SÍŤ VE VŠECH PÁDECH SÍŤ MATEŘSKÝCH CENTER

VÁCLAV HAVEL ZAŠTÍTÍ 3. KONGRES MATEŘSKÝCH CENTER V ČR

Osłavy 15. výročí vzniku mateřských center vyvrcholí 30. listopadu 2007 v Paláci Charitas 3. kongresem MC v ČR. Mateřská centra vstoupila na scénu obnovující se občanské společnosti v nově se rodící demokracii jako zcela nový fenomén a za patnáct let se jim podařilo vybudovat významné postavení. Co jiného by tuto skutečnost vyjádřilo věrohodněji, než pocta Václava Havla v podobě záštity kongresu.

Mezi účastníky samozřejmě nebudou chybět hlavní postavy historie mateřských center v ČR, spisovatelka a publicistka Alena Wagnerová, která přenesla myšlenku MC do ČR, a socioložka Jiřina Šiklová, která napomáhala vzniku MC a dodnes je podporuje. Počítáme rovněž s účastí těch, kteří pomohli a pomáhají vytvořit trvale udržitelné podmínky pro mateřská centra, tedy ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase a jeho náměstka Mariána Hoška. Jednáme i s dalšími významnými osobnostmi.

Patnáct let v lidském životě znamená významný mezník, období rozhodování jak a kam směřovat svoji budoucí cestu. Před každým novým vykočením je dobré zhodnotit výsledky uplynulého času, a tak budou v rámci

kongresu předneseny výsledky dotazníkových šetření, která jsou zaměřena na přínos mateřských center pro rodinu a na spolupráci s obcí a s krajem. Síť mateřských center se v posledních letech soustředila na hledání vhodné formy, jak na sebe pozitivně upozornit na veřejnosti a na úřadech. Ty nejlepší zkušenosti budou rovněž na kongresu prezentovány.

Těšíme se i na kolegyně ze Slovenska a Německa, ty se s námi podělí o své zkušenosti s mateřskými centry.

V rámci kongresu budou předány certifikáty Společnost přátelská rodině nejen mateřským centrům. Tentokrát budou už podruhé vyhlášeny celorepublikové výsledky soutěže pro zaměstnavatele, kteří poskytují svým zaměstnancům podmínky pro dobré sladování rodinného a pracovního života. Předávány se zúčastní členové poroty v čele s hercem Janem Potměšilem.

I my se pokusíme umožnit sladění účasti na kongresu s rodinným životem a to tím, že tak jako na jiných akcích pořádaných Sítí zřídíme hlídání dětí.

Těšíme se na inspirující a posilující setkání lidí zapálených do dění v mateřských centrech a kolem nich.

KAMPANĚ JAKO PROSTŘEDEK K PROSAZOVÁNÍ ROVNÝCH PŘÍLEŽITOSTÍ PRO VŠECHNY

Společensví v mateřských centrech přináší blahodárné účinky všem zúčastněným matkám, dětem, otcům i celým rodinám, ale také komunitě, kde sídlí mateřské centrum, a potažmo celé společnosti. Dnes víme, že mateřská centra pomáhají výrazně zlepšovat podmínky života rodin nejen v nejbližším okolí, ale prostřednictvím Sítě MC i na celorepublikové úrovni.

Síť MC dlouho hledala účinný prostředek k prosazování změn.

Naše představa směřovala ke spolupráci, nikdy jsme nechtěli volit cestu boje, chtěli jsme najít pozitivní cestu. Pokud si člověk stanoví za cíl svého počínání spolupráci s někým, kdo na počátku zdánlivě stojí na druhé straně bariéry, je dobré podat ruku, nabídnout pomoc. Paradoxně totalitní komunistický režim, který hlásal rovnost všech, vytvořil pomyslnou hierarchii, kde

na nejvyšším stupni stáli političtí představitelé a úplně dole občané. Zvláštní skupinu sehrávali úředníci, kteří se tvářili, že právě oni jsou ten stát. Od občana se očekávalo, že bude poslouchat a plně se spoléhat na „taťku stát“. Právě tato výchova a toto povědomí sehrávalo zpočátku velkou roli, bylo velmi těžké status quo překonat. A to na obou stranách.

Jedním z příkladů pozitivní cesty jsou kampaně, které pořádáme. Začali jsme kampaní k 10. výročí mezinárodního roku rodiny v roce 2004 kampaní **Společnost přátelská rodině**, ta upozorňuje na ty, kdo podporují rodinu v podobě nabídky bezbariérového prostředí, rodinných slev, snahou o zachování zdravého životního prostředí nebo nabídkou takových pracovních podmínek, které umožňují rodičům sladování rodinného a pracovního života.

Postupně jsme kampaně rozšiřovali o další témata každodenního života a vznikly další kampaně:

- Kampaně na zlepšení mobility s kočárkem ve městě **Jak se žije s kočárky**
- Kampaně ke zkvalitnění veřejných prostranství měst a obcí **Dětská hřiště dnes a přiště.**
- Kampaně na posílení role otce a jejich vtažení do života rodin a do mateřských center **Táta dneska frčí.**

Poslední kampaní, kterou uzavřeme letošní oslavy 15. výročí vzniku mateřských center v ČR, je kampaně na posílení spolupráce v obcích a na kraji **Spolu u kulatého stolu.**

Sít mateřských center se rozhodla propojit své dosavadní kampaně a rozšířit je v roce 2008 o chybějící oblasti tak, aby upozorňovala na širokou škálu proble-

matiky zdravého životního stylu. Rodiče v mateřských centrech, zejména matky, se hledáním životního stylu, který by ulehčil a zpříjemnil podmínky života a přispěl zároveň k posílení zdravého života, zabývají od vzniku mateřských center v naší zemi. Mnohé zkušenosti potvrzují, že je třeba se touto problematikou zabývat souhrnně a souběžně.

Úvahy nad přirozeným a zdravým životním stylem mohou být nekonečné, důležité však je nečekat, že se zdravý život někde sám objeví. Kampaně by proto neměla jen otevírat diskusi, ale především hledat možná řešení, jak sobě a především našim dětem umožnit zdravý život a hlavně, jak se společně přirozenou cestou učít zdravě žít. A tak rodiče, kteří chtějí pro své děti to nejlepší, se mohou průběžně zapojovat do kampaní Sítě MC, ale také nás potěší, když přispějí svými nápady do naší kampaně.

SPOLU U KULATÉHO STOLU

Poslední kampaně letošního roku by měla přispět ke zlepšení a prohloubení spolupráce s představiteli obce a s představiteli krajů. Tato spolupráce se totiž stává nezbytnou podmínkou dobrého fungování mateřských center. Symbolika kulatého stolu umožňuje rovnost a vnáší nový rozměr do vzájemných vztahů. Věříme, že se diskuse u kulatého stolu může stát dobrým nástrojem partnerské spolupráce v obci. Kampaně bude probíhat od 1.10. do 2.11. 2007. V obcích, kde se ke kampani MC přihlásila, a v každém kraji proběhne beseda u kulatého stolu se zástupci místního a krajského úřadu.

Rozhodnutí pořádat kulatý stůl potřebuje zdůvodnění nejen pro nás samotné, ale také pro ty, které chceme oslovit. Jedním z cílů Sítě při pořádání kulatých stolů je pokus o partnerskou spolupráci s obecními a krajskými úřady, to by jako stěžejní téma se vši pravděpodobností nikomu nestačilo. Navíc spolupráce v obcích a s krajskými úřady probíhá - někde se už poměrně hodně daří, jinde stojí na úplném začátku. Jednotlivá mateřská centra a krajské koordinátorky si volí téma diskuse podle situace v konkrétní obci či v kraji. Dá se předpokládat, že témata budou zaměřena na společnost přátelskou rodině, na služby pro rodinu, na životní prostředí, na možnosti financování mateřských center nebo souhrnně na prorodinnou politiku obce či kraje.

Víme, že se vyplácí přicházet s nabídkou pomoci, nejen s pouhou žádostí. Předpokládáme tedy, že u kulatého stolu se budou nejen předestírat problémy, ale především zvažovat návrhy na možná řešení a s nimi určitě přijdou všichni „stolující“. Součástí kampaně je také dotazníkové šetření, mapující přínos MC pro obec a kraj i spolupráci MC s představiteli obce a kraje. Výsledky

dotazníkového šetření budou prezentovány 30.11.2007 na 3. kongresu mateřských center v Praze. Průběžné výsledky šetření naznačují velký posun v přístupu obcí a krajů k mateřským centrům, vzbuzují velikou naději pro dosažení cíle Sítě MC - smysluplné spolupráce v obcích i na krajích.

*Rut Kolínská,
prezidentka Sítě MC o.s.*

JAK SE ŽIJE V MATEŘSKÝCH CENTRECH

JAKO Z POHÁDKY...

Bylo nebylo... Žila jednou jedna obyčejná rodina. Máma, táta a dva kluci. Máma byla na mateřské dovolené už čtvrtý rok. Máma byla pořádně rozhořčená, protože bydlela v krásném a malebném městečku, kde ale nebylo pro děti vůbec nic. Ani dětské hřiště, ani lavičky. Celou první mateřskou dovolenou máma jen chodila a nadávala. Potkala další mámy, se kterými se skamarádila a navštěvovaly se doma a nadávaly spolu: „Kdyby tu tak bylo něco pro děti, třeba mateřské centrum!“

Čas utíkal jako voda a mámě z miminka vyrostl roční rošťák. Do toho se začal rozebíhat kolotoč komunálních voleb. Máma si řekla, že nastal čas jednat. Přestala nadávat před obchodem a začala shánět podpisy do petice, aby mohlo vzniknout sdružení nezávislých kandidátů ŽENY A MATKY NECHANICKA. Podpisů bylo třeba sehnat přes dvě stě, ale když chodíte každý den na vycházky s kočárkem, potkáte spoustu lidí!!! Zbývalo sehnat nejlépe 15 stejně smýšlejících (a zdravě naštvaných) lidí. Podařilo se. „Kdo jiný, než člen zastupitelstva, může ovlivnit, aby se začalo dít něco ve prospěch dětí?“ řikala si máma.

Při shánění mamin na kandidátní listinu sehnala i dvě, které byly myšlenkou vzniku mateřského centra nadšeny stejně jako ona. Daly dohromady občanské sdružení a postupovaly podle návodu, jak založit mateřské centrum, který našly na internetových stránkách Síť mateřských center. Pro rady zkušených si zajely do MC v Poděbradech, všechno obhlédly, na všechno se vyptaly, věnovala se jim paní Jitka Karbulková, které tímto velmi děkují, protože jim dodala potřebnou odvahu. Odeslaly stanovy a 18.9. 2006 byly registrovány Ministerstvem vnitra ČR jako Mateřské centrum Nechanice o.s.!

V měsíci říjnu byly rozdány i „volební karty“. Ženy a matky získaly dva mandáty! Ve volebním programu chtěly vybudovat mateřské centrum. A naše máma? Podržte se, byla zvolena místostarostkou města. To se nám to tedy rozjelo! Nezbyvalo nic jiného, než přesvědčit ostatní pány radní o důležitosti podpořit vybudování herny pro děti. V nevelkém rozpočtu města se podařilo vyčlenit peníze potřebné na rekonstrukci suterénních prostor kulturního domu, které byly roky nevyužité.

Mámy se vrhly do práce, začaly organizovat různé venkovní akce - Drakiádu, Cestu se světýlky za strašidýlky, karneval, sportovní odpoledne, velikonoční výstavu, získaly svolení využívat bezplatně prostory zasedací místnosti MěÚ v Nechanicích, kde otevřely kroužek hudební a rytmické výchovy, na kterém nacvičily s dětmi vystoupení pro místní včelaře. Zprostředkovaly několik zajímavých přednášek a hlavně, začaly sepsávat žádosti o věcné dary a pokoušely se žádat o první granty. Centrum přihlásily mezi ostatní členy Síť. Právě díky mnohaleté práci Síť a ostatních center je již asi naše společnost zvyklá centra podporovat. Získali jsme od větších firem vybavení do herny, hračky, výtvarné potřeby i dětské knihy. Podařilo se nám úspěšně kontaktovat i místní podnikatele. Od rady Královéhradeckého kraje jsme obdrželi 18 000 Kč na vybavení herny. Za tyto peníze byl objednaný nový dětský nábytek.

Geloroční práce všech zapojených se začala úročit. V den našich prvních narozenin 18.9.2007 přestřihneme pásku do našich nových a krásných zrekonstruovaných prostor. Zazvonil zvonec a pohádky byl konec...

P.S. Když se to takhle napíše, není to nic těžkého založit centrum, jen musíte mít štěstí na ty správné lidi !!!

Mgr. Hana Jarošová
MC Nechanice o.s.

ČAS JE RELATIVNÍ

Dobrý den všem ze Sítě, často na vás myslím, a i já oceňuji vaši práci a děkuji vám za ni. Můj příběh je trošku zvláštní, nicméně asi ne neobvyklý. Alespoň doufám!?

Působila jsem v MC Mateřídouška od začátku a spoluzakládala jsem ho. Měla jsem tehdy jednoho tříletého syna. Byly jsme všechny plně euforie, dařilo se nám, měly jsme velkou podporu ostatních maminek, po té i rodičů. Bohužel ne tolik od města. První prostory nám poskytla církev. (Celý chod MC od začátku až do dnešní doby je podrobně popsán na webových stránkách: www.mcmateridouška.wz.cz).

Po čase nám město nabídlo prostory v nově postaveném DPS, prostory byly vyhovující, ale ačkoliv nám (pár lidem) připadala kombinace senior + dítě dobrá, nedělalo to dobrotu. Po nutné anketě, která dopadla v náš neprospěch, opouštíme tyto prostory. Mezi tím se v tomto období (podzim 2006) uskutečňují volby a mění se osazenstvo na MÚ, a protože se totiž v DPS táhla delší dobu, byl správný čas ji řešit. Město nám poskytlo prostory bývalé prodejny, sice dál od centra Hejnic, ale větší a vyhovující. A tak jsme společnými silami začali před! Vánoce zvelebovat, natírat a zkrášlovat místo, kde bude dobře fungovat a prosperovat MC pod novým vedením.

A tím se dostávám k jádru věci, o které chci napsat.

Začátkem roku, myslím, v lednu 2006 mě oslovili „budoucí“ lídři „našeho“ volebního sdružení Za lepší Hejnice, obcházel lidi, kteří např. působí v organizacích, jsou úspěšní v podnikání, učitele, nebo mistry v místní střední škole s otázkou, jestli nám vyhovuje práce radních a co bychom viděli jako změnu?

Byla to pro mě velice lákavá šance, cokoli změnit, jako pro občanku malebných Hejnic, tak i jako předsedkyni MC v jeho prospěch. Začalo se vše rozjíždět, byla sepsána petice, se kterou jsme obcházel občany Hejnic, a ti svým podpisem stvrdili souhlas se založením volebního sdružení nezávislých kandidátů. A tak jsme vznikli a nezbyvalo než čekat, co přinesou volby.

No, ale jak šel čas, začalo mě přepadat „něco“, co sice bylo popsateľné, a v mnoha knihách popsané, a co jsem na kurzech mnohokrát slyšela, ale co MĚ přece nemohlo přepadnout, a tím je VYHOŘENÍ. Přestala jsem být aktivní v Mateřídoušce, začala jsem se více věnovat rodině, která mě potřebovala, a hlavně sama sobě, na mou osobu jsem často při záchvatech práce a působení pro ostatní lidičky zapomínala. Ano, myslela jsem více na ostatní, aby se dobře bavili při akcích, aby se nějakou chybou nezmařil chod MC, prostě jsem žila s MC, v MC. Díky trpělivosti mého muže a podpoře rodiny jsem toto období zvládala a bojuji s ním dodnes. Velké DÍKY patří hlavně děvčatům z Mateřídoušky, které převzaly v nelehké chvíli otěže mateřského centra, právě na sklonku roku 2006 s veškerou zodpovědností a úskalími, a dlouho též trpělivě vyčkávaly, kdy se „probudím“ a jestli se vůbec „probudím“. Za to jim děkuji, za jejich práci je jim odměnou obrovský úspěch MC, spokojenost dětí a rodičů a všech zasvěcených v této organizaci.

Nastal čas voleb, takhle jsem je ještě neprožívala, ačkoliv, jen co jsem nabyla osmnácti let a měla jsem možnost volit změnu, vždy jsem tak udělala. Z pěti stran a sdružení se nás z našeho „dostali“ čtyři z kandidátů „k moci“. Jeden je místostarostou na MÚ, jeden v radě města, v kulturní komisi a v zastupitelstvu a další dva včetně mě jsme v zastupitelstvu města. Po volbách se markantně změnil přístup MÚ k občanům, je vidět každý den nějaký pokrok, zvelebování města, je za nimi, námi, vidět opravdu kus práce.

A ptáte se, jestli to můžeme ovlivnit, ANO i na zastupitelstvu se rozhoduje o věcech, které jsou velmi rozhodující a důležité pro rozvoj města či organizací. Mám z této práce dobrý pocit a i když nyní odpočívám poslední půlrok na rodičovské dovolené, protože mému druhému synovi budou v únoru čtyři roky a první nastupuje do školy, čerpáme síly a přitom se těším na další práci a vysílám do vesmíru pozitivní energii, aby byla. A předem děkuji!!

No a co říci závěrem, přeji všem, aby s intuicí a nutnou existenční nutností poslouchali i srdce.

Držím palečky.

*Monika Machanová
MC Mateřídouška, Hejnice*

ZA NAŠIMI HUMNY PROJEKT ODMALIČKA VON KLEIN AUF

INFORMACE O PROJEKTU

Projekt je realizován díky spolupráci s česko-německým koordináčním centrem TANDEM z Plzně a německého Řezna a díky podpoře Nadace Roberta Bosche.

Na české straně probíhal od dubna letošního roku jako seznamování rodičů s nejmenšími dětmi s cizím jazykem a kulturou. Nyní pokračoval na německé straně společně stráveným časem českých i německých účastníků a exkurzí v mateřských školách partnera. Všichni máme zájem spolupráci dále prohlubovat, takže se těšíme ještě v tomto roce na několik setkání na obou stranách a samozřejmě na „vyučování“ němčiny jak pro děti, tak pro dospělé zase od září.

Z deníků účastníků zájezdu

Do Chemnitz jsme jeli na návštěvu našeho partnera, neziskové organizace KJF e.V. (Kinder-, Jugend- und Familienhilfe) v projektu Odmalička (Von klein auf). Tato organizace je trochu větší než naše sdružení, má 350 zaměstnanců. Spravuje několik mateřských škol, školních družin, zájmových center, poraden a specializovaných „sociálních“ zařízení pro rodinu.

Návštěva nás od prvního dne mile překvapovala vstřícností a péčí. Velký dík patří panu Frankovi Kaltofenovi, jednateli organizace, který mimo jiné umí výborně česky, takže nevázla ani složitější komunikace.

Byli jsme ubytováni v téměř novém internátu s dokonalým vybavením a velikánským hřištěm. Objekt slouží dětem se sluchovým a řečovým postižením, v době prázdnin však většina dětí odjela na dovolenou s rodiči. Jídlo (velmi chutné a maximálně dostačující) nám zajišťovala podorganizace partnera, včetně dobrovolníků. Program byl také velmi dobře promyšlen s ohledem na nejmenší účastníky.

Odpolední příjezd, seznamování

25. 7. 2007 středa

Chvilku jsme sice bloudili po nečekaně obrovském Chemnitz, ale nakonec všichni dorazili na předem určené místo. Po ubytování a občerstvení jsme si díky krásnému počasí všichni dobře aktivně odpočinuli při venkovních hrách. Večer proběhlo grilování a první seznamování.

Návštěva první školky, prohlídka města, lanové hřiště, rozhovory

26. 7. 2007 čtvrtek

Po pestrém snídani, kde nás uvítaly česko-německé cedulky (Tee – čaj, chleba – Brot apod.) jsme se šli podívat do mateřské školky Buntes Kinderwelt (pestrobarevný dětský svět). Zatímco se naše děti zapojily do hraní s místními na zahradě školky, paní ředitelka Fr. Treue nás provedla po vnitřních prostorech a ukázala běžný provoz. Mile nás překvapila benevolence „Erzieherinnen“ (vychovatelky) při venkovních hrách či volném pohybu dětí po budově. Okouzlení jsme byli i výzdobou a já osobně nezapomenu na Picasso-šneka. Po obědě jsme vyrazili na prohlídku čtvrtmilionového města Chemnitz včetně historické radnice nebo městského muzea. Obrovská zmrzlina a zastávka v lanovém centru byla třeshinkou na pomyslném dortu. Večer proběhl opět v přátelské atmosféře s grilováním německo – českých dobrot.

(Jarmila a Tomášek Bůchovi)

Návštěva druhé školky, kreativní stezka, mašinka, povídání u ohně

27. 7. 2007 pátek

Ráno se naši hostitelé postarali o naše převezení na kraj Chemnitz, kde nás před budovou další mateřské školy uvítaly děti českým pozdravem. Poté jsme se vydali do nedalekého lesíka na stezku, kterou připravili lidé z Kreativního centra. České i německé děti společně plnily zajímavé úkoly. Pro příklad jsem vybrala dva z nich: poznat jen čichem, co je ukryto ve skleničce, chodit bosí se zavázanýma očima po různých materiálech (kamínky, klacíky, vlna, seno, mech...) a snažit se uhadnout, po čem to zrovna šlapu. Po obědě v MŠ jsme se vydali do lesoparku Kūchwald na projíždku mašinou úzkokolejkou. Zbytek odpoledne jsme strávili na zahradě hostující MŠ, kde nás zaujala spousta odlišností od zahrad kadaňských MŠ. Například schválně vytvořené „terénní vlny“, místo na kompost, strom na lezení, zahrádka s bylinkami, a také rodiče, kteří nespěchali, ale chvíli v klidu ještě pobýli na zahradě s dítětem nebo hovořili s vychovatelkou. Večer jsme opékali „těsto na klacku“ a povídali si až do časných ranních hodin.

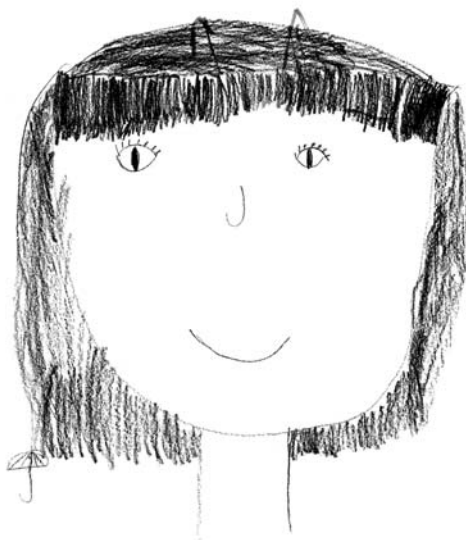
(Andrea Hamáková s rodinou)

Slavnosti světla

28. 7. 2007 sobota

Po úžasné snídani a dopolední stráveném v areálu internátu (kde jsme byli ubytováni) jsme odjeli na Slavnosti světla (Lichtenfest), které se konaly na ostrově v místním parku. Počasí se zpočátku tvářilo rozumně, ale do hodiny bylo všechno jinak.ale Slavnosti světla jsme si nenechali pokazit. Místo vstupního děti musely vytvořit lodičky se svítcím kroužkem, které se po setmění poslaly na vodu. Následovala plavba na lodi, ze které děti měly asi největší zážitek. Při procházce parkem jsme měli možnost navštívit několik stánků kreativních center – na výrobu lampiónů, stojánků na svíčky a nechyběla také keramická dílna s hrnčířským kruhem. Pak nám bohužel počasí ukázalo, že ono je pánem, a spustila se průtrž... ostatně Frank nám řekl, že tak je to bohužel každý rok. Promočení, ale s úsměvem jsme zatleskali krásné duze, která nám po chvíli ukázala, že na každé nepříjemnosti je něco dobrého. Následoval průvod s vyrobenými i zakoupenými lampióny rozličných tvarů a barev, doprovázený orchestrem, směrem Kūchwald, kde probíhalo představení Kosmonautického kroužku. Další úžasný zážitek pro děti a vlastně i pro dospělé, protože vidět na vlastní oči odpálení raket, raketoplánů, nebo létajícího talíře (vyroben z CD) je opravdový zážitek, vzhledem k tomu, že některé rakety sestrojily už 10leté děti. A pak už zbývalo jen se vrátit zpátky na ostrov a užít si finále Slavnosti světla - ohňové vystoupení a ohňostroj.

(Sabina Dolenská a Matýsek)

Rozloučení a odjezd

29. 7. 2007

Během dopoledne jsme na rozloučenou předvedli vedení KJF naší práci na hodinách němčiny. Děti měly trochu trému, ale vše se povedlo a paní Dietrich s panem Kaltofenem předali dětem dárečky. Po vzájemném ujištění, že naše spolupráce bude určitě nadále pokračovat, jsme za deštivého počasí odjeli domů do Kadaň.

Hana Vodrážková, ředitelka RADKA o. s., jenž provozuje MC Radka, Kadaň

PŮL NA PŮL ROVNÉ PŘÍLEŽITOSTI ŽEN A MUŽŮ

TŘÍRYCHLOSTNÍ RODIČOVSKÁ DOVOLENÁ – MÁ NEBO NEMÁ SMYSL?

Uprostřed července (17.7.) uspořádal ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas spolu s prezidentkou Sítě mateřských center Rut Kolínskou kulatý stůl na téma Být se či nebát různých rychlostí rodičovské dovolené. K diskusi, která byla jakousi platformou názorů k připravované reformě, přizvali odborníky a odbornice ze státní správy, výzkumného ústavu práce a sociálních věcí a neziskových organizací.

Konkrétně v diskusi vystoupili: náměstek ministra práce a sociálních věcí Marián Hošek, zastupující ředitelka odboru rodinné politiky MPSV Kateřina Přihodová, ředitelka odboru sociální politiky MPSV Marie Kudlová, vedoucí oddělení sociálních dávkových systémů MPSV Michaela Kepková, Martin Jára z Ligy otevřených mužů, předsedkyně Klubu dvojčat a vícečat Klára Rulíková, předsedkyně sdružení Nová trojka Martina Pojarová, ex-ředitelka Gender Studies Alena Králíková, Olga Nešporová a Sylva Ettlrová z Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí, psychologka Ilona Špaňhelová a Marcela Šubrová z organizace Aperio.

Na úvod představil Petr Nečas celý koncept třírychlostní rodičovské dovolené a zdůraznil, že „*představovaný návrh je součástí reformy veřejných financí, není ale koncipován jen s cílem snížení výdajů státního rozpočtu, nýbrž sleduje jeden z podstatných cílů reformy veřejných financí, a to podporu rodin s dětmi ve smyslu moderní flexibilní rodinné politiky, která výrazněji umožní rodičům zvolit vlastní strategii při harmonizaci péče o dítě a výkonu povolání.*”

Ministr mj. podtrhl, že zvažuje návrh otcovské dovolené v délce alespoň 5 dní, které by bylo možné čerpat v průběhu prvních dvou měsíců po narození dítěte. Uvedl, že si je vědom, že otcové čerpají v tomto období část své standardní dovolené ze zaměstnání, a proto je hodlá tímto způsobem dále podpořit v zapojení do péče o dítě od jeho raného věku. Naznačil také, že do budoucna by rád viděl tuto otcovskou dovolenou ještě delší.

Tři rychlosti a jejich konkrétní podoba

Čerpání rodičovského příspěvku (RoP) bude i nadále předcházet peněžitá pomoc v mateřství (PPM) v délce 28 týdnů vdaným i osamělým matkám a 37 týdnů pouze po porodu víceročtat. V případě volby rychlejší varianty (do dvou let věku dítěte) bude měsíční příspěvek dosahovat 11 400 korun, klasické (trvajících do 3 let věku dítěte) 7 600 korun a pomalejší, tedy do 4 let věku dítěte, 3 800 korun.

K pomalejšímu čerpání je nutno ještě dodat, že po PPM nebo od narození dítěte náleží rodiči příspěvek v základní (neboli klasické) výměře do 18 měsíců věku dítěte a dále ve snížené výměře do 48 měsíců věku dítěte. Převedeno do dalších čísel to znamená, že žene náleží po porodu PPM za cca 5 měsíců (22 týdnů) plus celková výše čerpání RoP 212 800 Kč (za 13 měsíců ve výši 7 600 Kč a 30 měsíců ve výši 3 800 Kč), nebo celková výše RoP od narození 250 800 Kč (za 18 měsíců ve výši 7 600 Kč a 30 měsíců ve výši 3 800 Kč).

U zdravotně postižených dětí je zachován nárok na RoP do 7 let věku dítěte v základní výměře.

Ministr ve své prezentaci zdůraznil dva rozhodovací momenty: po ukončení čerpání PPM pro volbu rychlejší rodičovské dovolené a v 18. měsíci věku dítěte pro klasickou či pomalejší rychlost. Zároveň přiznal, že v konečném součtu celkových částek na tři rychlosti čerpání RoP je mírná preference dána tzv. klasickému modelu, tedy RoP trvajícím do 3 let věku dítěte. V souvislosti s možností zapojení obou rodičů do péče zmínil, že volba typu rychlosti se vztahuje vždy k nejmladšímu dítěti v rodině a je nezměnitelná (a to ani při změně oprávněné osoby). Michaela Kepková poté v diskusi dodala, že do návrhu zákona je zavedena tzv. fikce umožňující i otci čerpat nejrychlejší rodičovskou dovolenou.

Zákonné právo neomezeně si přivydělávat při pobírání rodičovského příspěvku je nadále zachováno.

Co na to diskutující?

Ačkoli se většina z nich shodla na tom, že nový model rodičovské dovolené je příležitostí větší svobody volby pro rodiče, jak nejlépe sladit péči o dítě a rodinu se zaměstnáním a posílit jejich zodpovědnost, zmínili i problematické rysy konceptu. Ilona Špaňhelová za mínus návrhu považuje nutnost rozhodovat se o volbě mezi rychlejší (tj. do dvou let věku dítěte) a klasickým čerpáním (tedy do 3 let věku dítěte) po ukončení pobírání peněžité podpory v mateřství, což je zhruba v 6 měsících věku dítěte. Další překážkou, jíž se dostává pozornosti již dnes v souvislosti s tzv. baby-boomem, je nedostatek zařízení péče o děti. To bude ještě akutnější v případě rodičů, kteří zvolí rychlejší verzi rodičovské dovolené. Pozornosti se dostalo i možnosti neomezeného přivýdělků a částečným či flexibilním úvazkům, které jsou v České republice využívány jen ve velmi omezené míře, ač jsou - při jejich správném nastavení - jednou z možností, jak efektivně sladovat rodinné povinnosti s prací.

Řada zástupkyň a zástupců nevládního sektoru se shodla také na potřebě realizace informační kampaně, která by současným i budoucím rodičům osvětlila novou podobu čerpání rodičovské dovolené a zároveň by motivovala otce k jejímu využití.

„Zajištění“ péče o děti

Ministr v této souvislosti představil alternativní varianty k současným mateřským školkám a jeslím, přičemž jesle vidí - ve shodě s Rut Kolínskou - pouze jako krajní řešení. Zmínil například tzv. vzájemnou rodičovskou výpomoc, možnost hlídání dětí v mateřských centrech nebo hlídání dětí zajištěné zaměstnavatelem. Co se týká výpomoci mezi rodiči,

kteří je známá i dnes, avšak bez jejího právního zakotvení, připravuje MPSV revizi živnostenského zákona (ve smyslu úpravy kvalifikačních podmínek nutných pro zabezpečení živnosti) a dále zavedení speciální služby rodičovské výpomoci mimo rámec živnostenského podnikání. Zároveň Petr Nečas zdůraznil, že „stát nemá šanci zakládat mateřské školy: tato iniciativa je na obcích.“

Naopak reálně vidí hlídání dětí na pracovišti formou nasmlouvání externího subjektu zajišťujícího péči v prostorech zaměstnavatele, a to v podobě mikrojeslí, dětského koutku nebo firemní školky. Ministr také přislíbil, že „MPSV bude v rámci dalších návrhů usilovat o zavedení daňové podpory pro zaměstnavatele poskytující nebo jinak podporující služby péče o děti.“

Další diskuse?

Ministr Petr Nečas závěrem uvedl: „Podobná setkání považuji za velmi důležitá při formování našich záměrů co neúčinněji pomoci rodinám s dětmi. Jejich ověřování zpětnou vazbou s odborníky směřuje k dosažení společného cíle: zlepšit postavení rodin s dětmi a nabídnout jim mnohem širší vějíř možností skloubit péči o děti s prací než doposud. Proto budu podporovat konání dalších podobných kulatých stolů.“

Ideální by bylo k takovým diskusím přizvat nejen již účastné nevládní organizace, ale i zaměstnavatele - v České republice působí již řada těch, kteří jistou formou podpory péče o děti zvažují či realizují - a v neposlední řadě také odbory...

*Alena Králíková,
Gender Studies, o.p.s.*

„CHTĚLI BYCHOM PROSADIT LIBERÁLNĚJŠÍ PRINCIP Z HLEDISKA PÉČE O DĚTI,“ říká místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas

Ministerstvo práce a sociálních věcí v čele s Petrem Nečasem přichází s řadou zajímavých změn, které by mohly přispět ke sladování pracovního a osobního života. Začnou se uskutečňovat již od příštího roku. Pro zaměstnavatele se chystají úlevy na daních, budou-li provozovat firemní školky či jinak podporovat zaměstnance pečující o děti. Plánuje se rozšíření služeb mateřských škol na děti již dvouleté. A podpora alternativních středisek péče o děti.

Z našich zkušeností vím, že řada zaměstnavatelů je již v současné době silně motivována k zakládání firemních školek. Připravujete nějaká konkrétní zvýhodnění pro zaměstnavatele, kteří budou firemní školku provozovat?

Chci prosadit, aby se tato záležitost stala standardní součástí daňového systému, který by umožnil zaměstnavateli odečítat od daní částky, které poskytuje zaměstnancům na péči o dítě, včetně provozu firemní mateřské školky.

Budou zvýhodnění také zaměstnavatelé, kteří budou „pouze“ mateřskou školkou ve svém okolí podporovat? Velmi úzce to souvisí s předchozí odpovědí. Jedná se mi obecně o podporu ochoty zaměstnavatelů podporovat péči o děti svých zaměstnanců, tedy nejenom vlastní firemní školky, ale například i příspěvkem na péči, který by byl poskytován buďto přímo zaměstnanci, aby si sám zajistil péči o dítě, nebo nějakému předškolnímu zařízení nebo instituci, které by tuto péči o děti zaměstnancům zajišťovaly.

Zaměstnavatelé, kteří by firemní školky rádi provozovali, čelí značným obtížím především na straně zákona, který je v oblasti zakládání mateřských školek velmi přísný. Jak postupujete v této oblasti, uvažuje se o rozšíření / zjednodušení zákona?

Zde je nutné zdůraznit, že toto nespadá do kompetence rezortu ministerstva práce a sociálních věcí, ale do kompetence rezortu ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Já osobně preferuji, aby byl legislativní systém nastaven tak, že by byla na jedné straně zajištěna kvalitní péče o děti a na straně druhé by nevznikaly zbytečné legislativní bariéry proti rozšíření možnosti péče o děti mimo jejich vlastní rodinu.

Uvažujete o tom, že by tyto školky byly otevřené i pro širší veřejnost (pro děti rodičů, kteří ve firmě zaměstnání nejsou)?

Vždycky prosazují svobodu volby, včetně svobody smluvního vztahu. Pokud by byl zaměstnavatel ochoten například firemní školkou otevřít širšímu spektru veřejnosti, nejsem proti. Jsem ovšem přesvědčen, že toto má být ponecháno zcela na smluvní volnosti.

Zvažujete umožnění zakládání dalších druhů alternativních zařízení péče o děti (mikrojesle atd.)?

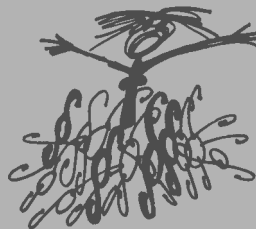
Příznám se, že nejsem příliš zastáncem předškolních zařízení pečujících o děti do dvou let věku dítěte, čili tradičních jeslí nebo mikrojeslí. Na druhé straně jsem přesvědčen, že i vzhledem k tomu, že prakticky čtvrtina dětí mezi druhým a třetím rokem je již v mateřské školce, je možné rozšířit tyto opatrovatelské nebo předškolní aktivity na děti od dvou let. Jsem také přesvědčen, že by měly být výrazným způsobem odlišovány aktivity, kdy je pečováno skutečně pouze o několik dětí, od větších zařízení. V tom prvním případě není nutné příliš tvrdě trvat na různých kvalifikačních kritériích, zákonných předpisech apod. Čili rozvoj těchto mikrozařízení v obecné péči pečujících o děti, ať už v podobě mikroškolce až po akreditované poskytovatele vzájemné rodičovské výpomoci, by byl podle mého názoru velmi vhodnou cestou. Chtěli bychom opravdu rozšířit spektrum služeb. To znamená, že vedle výše popsaných cest bychom chtěli prosadit liberálnější princip z hlediska péče o děti provozované podle živnostenského zákona i zavedením některých nových institutů, jako je např. akreditovaný poskytovatel vzájemné rodičovské výpomoci. Východiskem je rozšíření stávající nabídky služeb péče o děti, zejména děti od 2 let věku, dále zvýšení finanční dostupnosti těchto služeb a minimální zatížení státního rozpočtu. Rodič, který sám řádně pečuje o své vlastní děti celodenně do 6 let věku by mohl hlídat až čtyři další děti s platbou maximálně 5 000 korun, ale na smluvním základě. Vzhledem k tomu, že takový rodič je státní pojištěnec z hlediska zdravotního pojištění, neplatil by zdravotní ani sociální pojištění. Jednalo by se o dobu vyloučenou a z hlediska sociálního pojištění by platil pouze daň. Tento model je velmi rozšířený například v takových zemích, jako je Francie, Německo, Rakousko nebo Švýcarsko. Ve Francii je o 18 % dětí do tří let věku pečováno prostřednictvím licencovaných (registrovaných) pečovatelek, které o tyto děti pečují ve své domácnosti s podporou státu. V Německu i v Rakousku může být tímto způsobem hlídáno rovněž maximálně pět dětí.

Zvažujete nějaké další změny v dané oblasti?

Chceme vést velice intenzivní dialog s ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v této oblasti, protože celá řada věcí spadá do jejich oblasti. Jaký je časový horizont pro dané změny? Chceme je postupně zavádět především v průběhu příštího roku.

*Lada Wichterlová,
Gender Studies, o.p.s.*

ŽENA MEZI PARAGRAFY, ROZUMEM A CITEM...

BEZPLATNÉ PORADENSTVÍ

Bezplatné právní poradenství zaměřené na rovnost příležitostí na trhu práce je poskytováno prostřednictvím telefonické linky v úterý 9.00 – 11.00 hod. a v pátek 16.30 – 18.30 hod. na číslech 224 913 350, 774 913 350, osobního (předem domluveného) setkání a především prostřednictvím on-line webové poradny (<http://www.rovneprilezitosti.cz>).

Na vaše dotazy odpovídají:

Ana Králíková Lužaić

se narodila 1976 v Sarajevu, Bosna a Hercegovina, vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Už za studií spolupracovala s organizací Člověk v tísni a účastnila se příprav filmových festivalů v Banja Luce (Bosna a Hercegovina) a Praze. V současné době pracuje jako advokátní koncipientka v advokátní kanceláři Sophos a spolupracuje zejména s Gender Studies. V oblasti práva se zaměřuje zejména na právo pracovní a rodinné, zvláště pak na oblast prosazování rovných příležitostí.

Ivana Spoustová

se narodila v roce 1964 v Praze, vystudovala v Praze vysokou školu ekonomickou (1986) a právnickou fakultu Univerzity Karlovy (2005). Pracovala jako obchodní ředitelka, vyučovala na střední škole angličtinu, ekonomii a právo. Již více než tři roky spolupracuje s neziskovou organizací proFem a v rámci projektu AdvoCats for Woman se zaměřuje na poskytování přímé právní pomoci ženám - obětem (nejen) domácího násilí včetně jejich zastupování u soudů. Autorsky se podílí na vypracování odborných publikací vydávaných organizací proFem. V oblasti práva se zaměřuje zejména na právo rodinné a trestní a na oblast porušování práv žen v naší republice.

VÝBĚR Z NEJČASTĚJŠÍCH DOTAZŮ

Doba určitá a mateřství

Otázka: Mám smlouvu na dobu určitou do září 2008 (za mateřskou dovolenou kolegyně). Snažím se otěhotnět. Zajímalo by mě, zda bych dostávala mateřskou, pokud bych rodila např. v srpnu, když mi končí smlouva v září. Případně kdybych rodila až po skončení smlouvy, měla bych nárok na mateřskou? Děkuji moc za odpověď.

Odpověď: Nárok na peněžitou pomoc v mateřství budete mít, pokud budete mít odpracováno 270 dní v průběhu dvou let do dne odchodu na mateřskou dovolenou, přičemž nezáleží na tom, zda budete zaměstnaná, či nikoli.

Mohou mne za to postihnout?

Otázka: Pracuji ve školství. Na konci tohoto školního roku 2007 jsem dostala smlouvu na dobu neurčitou se skutečností, že jsem zatajila své těhotenství. Když nyní nastoupím do práce a oznámím, že jsem těhotná, můžu mít z toho nějaký postih? Nebo záleží čistě na mně, kdy tuto skutečnost oznámím? Za odpověď předem velmi děkuji.

Odpověď: Při podpisu pracovní smlouvy nemusíte své těhotenství uvádět a zaměstnavatel se na to ani ptát nesmí. Po těhotenství většinou následuje mateřská a rodičovská dovolená. To jsou překážky v práci na straně zaměstnance a jako takové byste je měla oznámit svému zaměstnavateli bez zbytečného odkladu.

Otázka spojená s mateřskou / rodičovskou

Otázka: K 26.8.2007 mi končí 3letá rodičovská dovolená. Chtěla jsem nastoupit na původní místo (zdravotní laborant mikrobiologie), ale zaměstnavatel ho pro mě nemá. Má jiná dvě, jedno jako zdrav. laborant biochemie, ale jen na poloviční pracovní poměr nebo místo v lékárně na plný úvazek, ale se snížením mzdy, protože nemám na tento obor kvalifikaci. Má na toto právo?

Odpověď: Po skončení čerpání rodičovské dovolené je zaměstnavatel povinen přidělit Vám práci podle původní pracovní smlouvy, není jen povinen zařadit Vás na Vaše původní pracoviště. Jakákoliv změna smlouvy je pak možná jen na základě souhlasu obou stran, tedy pokud nebudete se změnou souhlasit, jsou povinni Vás zaměstnat v souladu s původní pracovní smlouvou.

MATEŘSKÉ LOBOVÁNÍ ANEB BOURÁNÍ BARIÉR

Bývalý prezident Václav Havel ve svém poselství k 15. výročí vzniku mateřských center v České republice napsal:

„Velmi si cením vytrvalosti, s níž už patnáct let překonáváte nejen problémy, které jste si předsevzaly, ale i ty, které vám připravuje lidská lhostejnost a byrokracie. Držím vám palce, abyste se v příštích letech setkávaly s tím lepším, co v české společnosti dříve.“

Myslím si, že přesně vystihl situaci. Strastiplná cesta, kterou se nový fenomén zvaný mateřské centrum prodíral rodící se demokratickou společností, má skutečně za sebou tvrdý úděl matek, které se navzdory podmínkám rozhodly založit mateřské centrum.

Díky „mateřskému neklidu“, který nutí matky nečeekat, až jim pomyslný „tatka stát“ splní jejich přání, vzniklo po celé republice téměř dvě stě třicet mateřských center. Přibývání mateřských center a jejich spolupráce přispělo k pochopení síly společného hlasu, a to nejen v obcích, ale i na celorepublikové úrovni. Pravda, hlas zpočátku narážel na poměrně vysoké a tvrdé bariéry.

První impuls k zásadnímu vstupu na scénu politického lobování vyvolala lidská zášť na malém městě. V době, kdy platil zákon o státní sociální podpoře,

přišlo z Litomyšle anonymní udání, že v mateřském centru dochází k hlídání dětí a že nikdo nekontroluje, zda matky nepřekračují zákonem stanovené tři dny v měsíci. Situace se vyhrotila tak, že hrozilo zavření mateřského centra. V tu chvíli (1997) se na mne koordinátorka MC v Litomyšli obrátila o pomoc.

Pamětníci si to možná ještě pamatují, tehdy ze zákona O státní sociální pomoci vyplývalo, že rodič může pobírat rodičovský příspěvek do čtyř let věku dítěte, pokud o dítě celodenně pečuje. V rámci tohoto zákona bylo možné nechat si bez „ztráty“ příspěvku pohlídat dítě maximálně 3 dny v měsíci v jeslích, mateřské škole nebo „jiném obdobném předškolním zařízení“. Právě termín „jiné obdobné předškolní zařízení“ vyvolal dlouho anabázi vyjednávání.

Ministerstvo práce a sociálních věcí jsem se snažila oslovit a požádat o navázání kontaktu delší dobu, ale bez odezvy. Tentokrát byl konkrétní a naléhavý důvod, který se ve svém důsledku mohl týkat všech center. Nejprve jsme dostaly z MPSV vyjádření, že mateřská centra ministerstvo považuje za „jiná obdobná předškolní zařízení“. Na naši žádost o řešení situace si nás skoro rok přehazovali jako horkou bramboru, až jsme se (Jitka Hermannová a já) nakonec (1998) sešly s pracovníci odboru sociálních dávek.

Předložily jsme dva problémy, které jsme chtěly řešit:

- 1. Hlídní v mateřských centrech není srovnatelné svojí podstatou s umístěním dítěte v jeslích nebo mateřské školce.*
- 2. Možnost nechat si pohlídat dítě tři dny v měsíci nemá logiku, když měsíc má alespoň čtyři týdny. Jak má například řešit situaci matka, která chodí například na pravidelné rehabilitační cvičení a nemá kam dát své dítě.*

Diskuse začala představením smyslu a činnosti mateřských center. To vyvolalo nečekanou reakci ministerských úřednic. Dozvěděly jsme se, že matky s malými dětmi mají být doma, starat se o dítě, protože „my“ (myšleno stát) jim to platíme. Na takovou diskusi jsme nebyly připraveny, přesto jsme se snažily najít porozumění, ale marně. Každý náš argument byl shozen ze stolu.

Úřednice, které vychovávaly své děti v dobách totalitního režimu, nebyly schopné pochopit smysl svépomoci v mateřských centrech, ani to, že matka během pobytu v centru o dítě pečuje stejně dobře jako doma, naopak mu otevírá daleko bohatší podněty pro rozvoj jeho schopností a dovedností, včetně nenásilného začleňování do společnosti vrstevníků. Diskusi na toto téma nakonec uzavřely s tím, že mateřské centrum lze zařadit do kategorie dané zákonem: „jiné obdobné předškolní zařízení“. Marně jsme se bránily, že to popírá samu podstatu mateřského centra jako zařízení občanské svépomoci.

Diskuse nad druhým problémem pak byla celkem rychle ukončena vysvětlením, že tři dny jsou odvozeny od nemocenských dávek, které zaměstnanec také dostává po dobu tří dnů. Naše žádost o stručný zápis z jednání byla zamítnuta s odůvodněním, že jsme nic písemného nepřinesly, tedy ani nic písemného nedostaneme. Odcházel jsem zdrcený a bez chutě cokoliv dělat dál! V tuto chvíli jsem velmi oceňila, že šla Jitka se mnou. Nedovedla jsem si představit, že bych tam byla sama. Jitka mne po celou dobu povzbuzovala a přidávala argumenty, když mi došla zásoba.

Když jsme později nabraly nové síly a rozebíraly situaci, uvědomily jsme si, jak špatně se jedná, když nepotkáte správné lidi ve správnou dobu. Rozhodly jsme se dát našim krokům systém a tím jsme odstartovaly lobbyistickou činnost na podporu mateřských center a na podporu vytváření lepších podmínek pro život rodin.

Před každým startem je nutné se dobře připravit, a tak jsme zjistily, že musíme:

- 1. zpracovat pořádné dokumenty, které by vystihovaly podstatu mateřských center*
- 2. sehnat odbornou podporu těchto argumentů*
- 3. začít hledat i argumenty, které vyvrátí mylnou představu, že mateřské centrum je předškolní zařízení*
- 4. najít více „spřízněných duší“*
- 5. být připraveny formálně:*
 - téma jednání musíme mít s sebou vždy i v písemné podobě*
 - nebát se diskutovat*
 - chodit na jednání minimálně v dvojici*
 - být trpělivé*

V jednání s MPSV jsme pokračovaly. Snažily jsme získat z odboru sociálních dávek písemné vyjádření, proto jsme si začaly korespondovat, ale nepodařilo se nám získat konkrétní odpovědi na všechny naše otázky. Těm zásadním se odpovídající úřednice vždy vyhnula.

Na druhou stranu se nám podařilo získat z ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kam spadá problematika předškolních vzdělávacích zařízení, potvrzení, že mateřská centra nejsou klasifikována jako „předškolní zařízení“. Potvrzení se stalo podkladem pro všechna MC, kde nastal problém.

Později jsme ještě požádaly o pomoc Úřad vládního zmocněnce pro lidská práva. První opravdový výsledek se dostavil až po pěti letech, to se k našemu lobování připojila i Asociace pro rovné příležitosti. A konečně došlo v roce 2001 ke změně zákona a možnost nechat si pohlídat dítě byla prodloužena ze tří dnů na pět v měsíci. Mateřská centra za tu dobu získala takový kredit, že problém se zařazováním mezi „jiná obdobná předškolní zařízení“ sám od sebe ustal.

Náš první vstup na lobbyistické pole začal, jak jsem se zmínila, neslavně a měl letité pokračování, než přinesl drobný výsledek. Zároveň však dlouhé úsilí přineslo řadu zkušeností a vyvolalo vedlejší efekty. Naše lobbyistické snažení trvá dodnes a postupem času se nezměnila jen témata, kterými se zabýváme, změnilo se celospolečenské klima, kredit Sítě MC a díky tomu i výsledky našeho snažení.

Z pozice matek, které jsou „jen“ doma a proto ničemu nerozumí, jsme docílily partnerského vztahu s ministerstvem práce a sociálních věcí.

Zpětně viděno vím, že naše počáteční kroky lze přirovnat ke skoku do chaotických společenských a politických vod v naší zemi, aniž bychom předem měly vyzkoušeno, zda v nich umíme plavat. Vedlo nás hluboké přesvědčení, že to co děláme a chceme prosadit, je správné. Dnes vím, že sebesilnější motivace nestačí. Je dobré pracovat ve skupině a dobře se připravit.

Proces mezi prvním zásadním vstupem na cestu lobování a dnešní situací není možné jednoduše popsat, zahrnuje často spletité okolnosti, složité překonávání překážek i dlouhé čekání na vhodnou příležitost. Vyšlapávání cesty potřebovalo trpělivé a houževnaté nasazení, které v první fázi nepřinášelo viditelný výsledek, naopak často zklamání a nepochopení. Úsilí o změnu trvalo léta, výsledky se začaly dostavovat postupně a na pokračování.

Například možnost nechat si pohlídat dítě bez ztráty rodičovského příspěvku se od 1.1. 2006 pro rodiče dětí ve věku od tří do čtyř let prodloužila na čtyři hodiny denně, navíc si rodič, který je s dítětem doma, může neomezeně přivydělávat a zároveň ještě pobírá rodičovský příspěvek.

Podstatné je, že dnešní stav se blíží naší původní představě o partnerské spolupráci s úřady, politiky a odborníky. Během cesty za partnerskou spoluprací

jsme na podporu našich nápadů získali nejen odborníky z řad psychologů a sociologů, ale i podporu poslanců a senátorů v obou komorách parlamentu. Naše cesta lobování našla po deseti letech otevřené dveře na ministerstvo práce a sociálních věcí.

Důkazem této otevřené partnerské spolupráce je příprava konání diskuse u kulatého stolu 17. července 2007. My jsme přišli s návrhem besedy a tématu, pan ministr ho přijal a společně jsme akci připravovali včetně vydání společné pozvánky a tiskové zprávy.

Tato situace vyvedla z míry i média. Před konáním kulatého stolu jsem byla s náměstkem Mariánem Hoškem v České televizi v publicistickém pořadu Dobré ráno, redaktorka se nás ptala, co budeme na kulatém stolu řešit, v čem spočívá náš konflikt. Nemohla pochopit odpověď náměstků Hoška: „My se nescházíme kvůli konfliktu, ale chceme společně hledat nejlepší varianty řešení návrhu zákona.“

„Bezbariérová“ spolupráce je pro nás velkou výzvou do budoucna. Bude záležet na nás, jak v ní budeme pokračovat. Naším současným cílem je stabilizovat dnešní stav, aby ho nemohla ohrozit změna politického vedení po příštích volbách.

Rut Kolínská, prezidentka Sítě MC o.s.

ZKUŠENOSTI, O KTERÝCH SE NEMLUVÍ

NAHLAS O ONEMOCNĚNÍ, KTERÉ VAŠEMU DÍTĚTI MŮŽE VZÍT SLUCH ČI DOKONCE ŽIVOT

Nedávno se mi dostal do rukou výtisk Půl na půl. Se zájmem jsem si jej přečetla a právě při četbě rubriky „Zkušenosti, o kterých se nemluví“ mne napadlo, že bych se ráda se čtenářkami a čtenáři podělila o svůj příběh. Patřím totiž do skupiny lidí, kteří o svých zkušenostech chtějí mluvit, už jen proto, abych upozornila ostatní rodiče na nebezpečí, jež mohou ohrozit život a zdraví jejich dětí.

Vloni v létě náš nejmladší syn Ondra, kterému byl tehdy rok a půl, těžce onemocněl zánětem mozkových blan způsobeným pneumokokovou bakterií. Uvědomuji si, že můžeme mluvit o obrovském štěstí, protože Ondra tuto zákeřnou chorobu přežil. Přesto bude po celý život bojovat s následky svého onemocnění – ztrátou sluchu. A přitom to tak vůbec nemuselo být...

Vše začalo jako poměrně „banální“ zánět středního ucha, který Ondrovi zjistil ORL lékař v Kroměříži. Při kontrolní návštěvě v nemocnici primář synovi ucho píchl a předepsal kapky. Malý ale začal v noci zvracet, měl horečku, a tak jsme ráno jeli do nemocnice v Přerově. Lékařka nás ale poslala s čípkou na snížení horečky zpátky domů. Ondrovi však horečka stále stoupala a navíc jsme si všimli, že nemůže předklonit hlavičku – začala mu tuhnout šíje. Dostali jsme podezření, že může jít o zánět mozkových blan, s nímž jsme se již setkali u staršího syna. Proto jsme se vydali znovu do nemocnice, kde jsme lékaře sdělili své podezření. Přesto k provedení lumbální punkce, která by zjistila přítomnost zánětu mozkových blan, lékaři přistoupili až v noci. Odebraný vzorek naše podezření potvrdil. Ondra dostal ihned antibiotika a měl být sanitkou převezen do Fakultní nemocnice v Ostravě. Na převoz jsme museli zase dlouhé dvě hodiny čekat.

V Ostravě Ondru přijali na dětské ARO. Lékaři nám nedávali mnoho šancí, malý byl na tom opravdu zle. Prodělal tu postupně tři náročné operace a několik dní bojoval doslova o svůj život. Když už se po několika týdnech začal zotavovat, mysleli jsme si, že máme vyhráno. Jenže v láních jsem začala pochybovat o tom, jestli Ondra slyší. Přestával říkat slova, která uměl před onemocněním. A ačkoliv se měl jinak k světu, následkem těžké nemoci ztratil sluch. A tak pro nás začal nový kolotoč zjišťování informací a běhání po odborných vyšetřeních, aby Ondra mohl získat kochleární implantát. Ten mu může vrátit sluch a dát mu tudíž šanci zařadit se do běžného života. Lékaři doporučují uskutečnit tuto operaci do tří let věku dítěte a nám se začíná čas pomalu krátit. Neztrácíme však naději. Prozatím se učíme znakovou řeč, která jde Ondrovi výtečně. Nyní už víme, že tento dramatický příběh se vůbec nemusel stát. Netušili jsme, že proti pneumokokům existuje účinné očkování. Vlastně jsme ani nevěděli, co všechno tato bakterie může způsobit. A s nedostatkem informací jsme se potýkali po celou dobu nemoci i zotavování. Kdybychom se aktivně nesnažili hledat řešení, jak Ondrovi pomoci překonat současný handicap, možná by neměl ani šanci nás opět slyšet.

A právě proto jsme se s manželem rozhodli, že o naší zkušenosti nebudeme mlčet. Chceme, aby především rodiče měli co nejvíce informací nejen o tom, co pneumokok způsobuje, ale také o způsobu, jak je možné pneumokokovým nemocem předcházet. I proto jsme založili občanské sdružení Nahlas, kde si rodiče mohou vyměňovat své zkušenosti a získat potřebné informace. Přáli bychom si, aby nás bylo slyšet hodně nahlas, neboť život a zdraví našich dětí je pro nás naprosto to nejdůležitější!

Kateřina Kalovská, občanské sdružení Nahlas

P.S. Pokud by se s námi některé čtenářky/čtenáři chtěli podělit o své zkušenosti s bojem proti pneumokokovému onemocnění nebo by naopak potřebovali získat praktické rady pro své děti, které již prodělaly tato či podobná onemocnění, mohou napsat na adresu k.kalovska@nahlas-os.cz, případně navštívit naši webovou stránku www.nahlas-os.cz.

VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ

SPOLUPRÁCE SE STAROSTOU MČ PRAHA - BĚCHOVICE

ZKUŠENOSTI Z PROJEKTU LOCAL TO LOCAL

Ohlédnou-li se zpět za uplynulým rokem, který jsme strávili nejen nad realizací projektu Obnovy dětského hřiště v rámci projektu Local to Local, napadá mě ke spolupráci s místní radnicí několik poznatků:

1. Iniciativa z naší strany – zřejmě je to dáno tím, že aktivita v neziskovkách je na denním pořádku. Jednoduše, úpravě veřejných prostranství se naše městská část poměrně věnuje, nikdy se však nezeptá na názor veřejnosti. Vše dělají s nejlepším záměrem, ovšem dle svých myšlenek. Domnívám se, že zeptat se na názor buď v místních novinách nebo maminek prostřednictvím našeho centra, by mohlo být o mnoho přínosnější. Vždyť kolik takových „nápadů“ maminky často kritizují. A proto jsme nečekali, že nebo až nás radnice osloví, ale sami přišli s nápadem.
2. Konkrétní žádosti bylo vyhověno – projednali jsme se starostou návrh úpravy hřiště při zapojení místních rodičů. Naši iniciativu starosta vřele přivítal, zřejmě i z hlediska úspory finančních prostředků městské části. O tomto kroku informoval zastupitelstvo a několikrát se s námi setkal, abychom dojednali podrobnosti. Vždy byl velmi nakloněn pomoci nám i s těžkostmi.
3. Místní podmínky – je ovšem třeba říci, že například v jednání se starostou máme oproti velkým městským částem nebo městům výhodu. Jsme totiž místní, a protože jsou Běchovice malá městská část, lidé „starousedlíci“ jsou tu vzájemně provázáni, znají se, a tak se i pracovní vztahy navazují lépe. Vedoucí našeho mateřského centra je se starostou téměř sousedka. Tato situace však někde může být naopak nevýhodou.
4. Pohled politika – a poslední poznámka, která je podle mne také dost významná, a to, že většinu aktivit politik vyvíjí s cílem získat přízeň voličů. I toho lze v jednání využít, vždyť rodičů, kteří jsou doma s dětmi, tu žije dost a zajímá je, jak jim jejich volení zástupci naslouchají a co pro ně dělají. Tak se nám například podařilo, že nad akcí, jejíž součástí bylo i otevření obnoveného dětského hřiště, starosta přijal záštitu. Je to dobrá příležitost veřejně ukázat svou podporu dobrým věcem.

Jak bych své úvahy shrnula? Považuji za důležité nezapomínat, s jakými zájmy a cíli ta která strana do jednání vstupuje. Jsou totiž odlišné, ale právě jejich odlišnost přináší nepřeberné množství možností, jak uspět a najít společnou řeč.

*Bc. Melanie Zajacová,
MC Klub malý Neposeda*

SPOLUPRÁCE S JIHMORAVSKÝM KRAJEM

V Jihomoravském kraji je situace možná trošku specifická, protože k navázání spolupráce s krajem jsme využily osobních kontaktů jedné z maminek. Jí také vděčíme za příznivý stav, který mezi jihomoravskými mateřskými centry a krajským úřadem panuje. Inu, není nad to znát hejtmana ještě z dob, kdy starostoval v brněnské městské části.

Bezprostředním podnětem k oslovení krajského úřadu bylo nevypsání dotačních titulů na volnočasové aktivity pro děti a mládež na rok 2006, kde si na svou činnost mohla žádat i mateřská centra. Na tento rok totiž kraj vypsal dotace pouze na vybavení táborových základen. A protože paní úřednice z odboru školství, která tyto dotační programy zpracovávala, mateřským centrům fandí, poradila nám možné řešení. Obrátit se na Jana Husáka, předsedu Sportovní komise JMK, která tyto dotační tituly vypisuje. Napsaly jsme tedy panu Husákově otevřený dopis a požádaly ho jménem jihomoravských MC o podporu. Pan Husák se začal o fenomén mateřských center zajímat, v lednu 2006 se zúčastnil konference Síť v Brně a myšlenkou MC se nadchnul. Díky jeho intervenci získala jihomoravská MC počítačové vybavení v rámci projektu Nadace ČEZ a z rozpočtu kraje byly uvolněny finance na dodatečné dotace pro MC. Je ale nutné dodat, že volební rok 2006 byl v mnohém výjimečný.

Situace s krajskými dotacemi pro rok 2007 se opakovala. Tentokrát jsme vše řešili již přes kancelář hejtmana. A i letos kraj našel ve svém rozpočtu finanční rezervy na podporu MC.

Máme to štěstí, že pan hejtman Juránek je prorodinným aktivitám nakloněn, účastní se akcí pořádaných mateřskými centry.

Konkrétními výsledky spolupráce jihomoravských MC s krajským úřadem jsou:

- setkávání ke dni matek
- rodinné pasy
- schůzky s partnery – snaha o formulování prorodinné politiky kraje a vznik komise pro rodinu
- finanční podpora mateřských center v JMK, i když zatím nesystémová
- záštiti hejtmana aktivitám MC v JMK

Vypadá to idylicky, ale dobře víme, že je před námi ještě spousta práce. Tak nám držte palce.

*Daniela Pevná, krajská koordinátorka Síť MC v Jihomoravském kraji
s přispěním Hanky Beránkové z MC Studánka, Tišnov*

KOMUNIKACE S KRAJSKÝM ÚŘADEM JIHOČESKÉHO KRAJE A KRAJSKÁ KONFERENCE JIHOČESKÝCH MATEŘSKÝCH CENTER

Prvotní motivací ke kontaktování Krajského úřadu Jihočeského kraje v Českých Budějovicích bylo předání základních informací o existenci mateřských center v kraji a jejich činnosti, o činnosti krajských koordinátorek a také o existenci a účelu Síť MC.

I přes několikaleté zkušenosti s prosazováním a obhajobou myšlenky mateřských center v rámci našeho okresního města jsem měla z jednání na kraji zpočátku trochu obavy, našťěstí zbytečné.

Prvním krokem, který se sám nabízel, bylo pozvání vedoucího odboru sociálních věcí a zdravotnictví Mgr. Petra Studenovského na regionální setkání jihočeských mateřských center. Bylo to zajímavé setkání prospěšné pro obě strany, které odkrylo několik možností ke spolupráci.

Z tohoto setkání vzešla i myšlenka uspořádat společně s Krajským úřadem konferenci mateřských center Jihočeského kraje.

Proto následovala osobní schůzka s hejtnanem RNDr. Janem Zahradníkem, které se zúčastnila i předsedkyně sdružení M - centrum pro mladou rodinu Ing. Eva Hejduková z krajského města. To se ukázalo jako prozíravý krok. V minulosti totiž pana hejtmána zaujala svým odhodlaným vystoupením při obhajobě projektu MC, takže byl vstřícnější a ochotnější nás podpořit. Získaly jsme finanční záštitu hejtmána 10 000 Kč a prostory – zasedací sál zastupitelstva spolu s přilehlým tiskovým centrem, které jsme později přeměnily na hernu pro děti.

Téma konference znělo Žena a matka v současné společnosti aneb Jak sladit rodinu a profesi a pozvání přijali socioložka Jiřina Šiklová, prezidentka Sítě MC Rut Kolínská, Jaroslava Strnadová z Informačního a poradenského střediska Úřadu práce v Písku, Jindřich Šrajzer z Teologické fakulty JČU a vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví KÚ Petr Studenovský. Bohužel odpoledne před konferencí se mailem omluvila dokumentaristka Olga Sommerová (z pracovních důvodů) a spisovatelka a scénáristka Irena Obermannová (z důvodu nemoci). To bylo nepříjemné, protože to bylo nečekané a na poslední chvíli, ale jsou věci, které organizátoři bohužel nemohou ovlivnit.

V den akce ráno se prostřednictvím svého asistenta omluvil i pan hejtmán, který měl dle dohody celou konferenci zahajovat. Ale i s tím jsme se vyrovnali ☺.

Před vlastní konferencí a potom o polední přestávce probíhala v předsálí prezentace mateřských center, jejich činnosti, zajímavých projektů, výrobků i propagačních materiálů a představil se také celorepublikový Klub dvojčát a vícečát.

Celodenní program pro děti připravily studentky Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity.

Konferenci jsme zorganizovali především proto, abychom přispěli k propagaci myšlenky mateřských center, jejich účelu a pozitiv, která do svých měst přináší a také proto, že jsme chtěli umožnit ženám -matkám, řešícím problém jak sladit rodinu a profesi setkání s odborníky, kteří mohou aktuálními poznatky i osobními zkušenostmi přispět k nalezení cesty k větší harmonii v rodině. Mateřská centra se totiž pomalu mění. Už to není jen místo, kam si maminky na MD přijdou se svými dětmi pohrát, zacvičit, nebo poslechnout přednášku. Některé ženy si začínají uvědomovat, že mohou dělat víc. Že se společně mohou pokusit změnit konkrétní nedostatky a omezení, která jim život v současné společnosti přináší. Diskriminace v zaměstnání v praxi stále ještě vymýcena nebyla a jen tak nebude. Ženy mají za stejnou práci nižší platy. V domácnosti většinou stále odpracovávají druhou směnu. Pokud mají malé dítě, nebo dokonce více malých dětí, případně „nedej bože“ děti občas nemocné a zároveň žádnou či naopak aktivní babičku v produktivním věku, mají jen minimální šanci na získání odpovídajícího, dobře ohodnoceného zaměstnání. To bohužel potvrzují i Úřady práce. Rovné podmínky pro tuto velkou skupinu žen - matek jsou stále spíše na formální úrovni, než že by byly naplňovány v praxi. Všechno sladit, aby v rodině nevládl napětí, ale pohoda a aby nám také zbylo trochu času na sebe, to je potom hodně těžký úkol.

Že je stále co zlepšovat, si možná výrazněji uvědomíte po přečtení knihy Lamentace - dopisy mužům od Boženy Němcové. Z některých úryvků až mrazí.

K mému úžasu v nich Božena Němcová popisuje pocity, které se zarážející přesností kopírují pocity mnoha současných žen. A to je bohužel důkaz, že se za posledních 150 let v tomto směru zase tolik zásadního nezměnilo a matky s malými dětmi jsou právem zařazovány mezi ohrožené a znevýhodněné skupiny.

Situace se po malých krůčcích mění i díky přispění mateřských center.

V současné době vedeme s KÚ prostřednictvím odboru sociální péče a zdravotnictví jednání o zřízení grantového programu na podporu mateřských center Jihočeského kraje. Připravujeme podklady potřebné pro schválení programu, na podporu záměru se uskuteční beseda u kulatého stolu i další osobní jednání.

Věříme, že jednání budou úspěšná a že pro MC získáme další pravidelný zdroj finančních prostředků.

*Slávka Nejedlá,
krajská koordinátorka Sítě MC v Jihočeském kraji*

NÁPADY Z MATEŘSKÝCH CENTER PRO MATEŘSKÁ CENTRA

ZA POHÁDKOU NAŠEHO MĚSTEČKA

aneb prázdninové výlety mateřských center v Libereckém kraji

Sít mateřských center sdružuje v Libereckém kraji dvanáct mateřských center. Některým z nich se zalíbil nápad umožnit společné setkání nejen pracovního charakteru, ale připravit akci, která by byla více pro naše děti, dala nám příležitost více poznat i naše města, nejen naše centra a současně dala tip na trasu pro kočárkový výlet. A tak vznikla nabídka na sedm výletů pro mateřská centra v Libereckém kraji, přičemž podmínkou byla trasa výletu dostupná s kočárkem, dlouhá tak akorát pro naše děti cca 6 – 8 km a ještě „pohádková“. Díky „centráckým“ výletům nám s mým synkem Jeníčkem (1,5) utekly prázdniny jako voda. Najeli jsme přitom cca 400km (většinou vlakem) a cca 50 km nachodili.

NA HORU TÁBOR

První výletní den připravilo 10.července MC Dudlák z Lomnice nad Popelkou (www.ddmlomnice.cz). Sluníčko ten den na nás úplně zapomnělo a na cestu se hodila spíše dobrá výbava (nepromokavé boty, pláštěnka, teplý čaj). Mnohé asi špatné počasí odradilo, ale ti co vyšli, si to náramně užili. Výšlap na horu Tábor zpříjemnily hry, písničky a veselé povídaní.

Na Táboře už na nás čekali v informačním středisku a pohádkování začalo - pro děti tu byl připraven pohádkový kvíz, dozvěděli jsme se o pohádkové Cestoknižce a Cestomapě, které jsou součástí hry pro malé i velké cestovatele v Českém ráji ([vive www.vesky-raj.info](http://vive.vesky-raj.info)) a každé dítě dostalo sladkou odměnu a pamětní list. Cesta dolů do Lomnice n. P. kolem křížové cesty byla trochu blátivější, ale terénní kočárky s tím neměly žádný problém.

ZA NEJMLADŠÍ ROZHLEDNOU JIZERSKÝCH HOR

Na druhý výlet, který pořádalo Dětské a mateřské centrum Maják z Tanvaldu 11. července, bylo nejjednodušší dojet vlakem a právě dobrodružství začalo už ve vlaku, protože cestou od Železného Brodu je několik tunelů. Někteří z nás mohli potkat paní průvodčí, která rozdávala speciální jízdenky pro „hodné děti“. Cesta začínala v Jabloneckých Pasekách a opět nás čekal výšlap do kopce. Protože jsme ale věděli, že někde cestou na nás čeká poklad a teta Věra z Tanvaldu nás ještě povzbuzovala a odměňovala, došli jsme k rozhledně Nisanka docela rychle. Na vrchol rozhledny bylo třeba zdolat ještě několik schodů, ale protože právě tam na vrcholku byl poklad, tak naši mrňouskové schody bez váhání vyběhli. Ty tam byly předchozí známky únavy. Po krátkém občerstvení v altánku a hře na pískovišti u blízké výletní restaurace jsme pokračovali v cestě a došli ještě k prameni Nisy, kde na děti čekalo další překvapení – vodnická lízátka. Ještě že tahle sladká odměna přišla, protože cesta k vlaku byla ještě klikatá. Na jejím konci nás ale čekal diplom za úspěšné zdolání nejmladší rozhledny Jizerských hor. Dešťové kapky, které se poté objevily, už někteří z nás ani únavou nestihli spočítat.

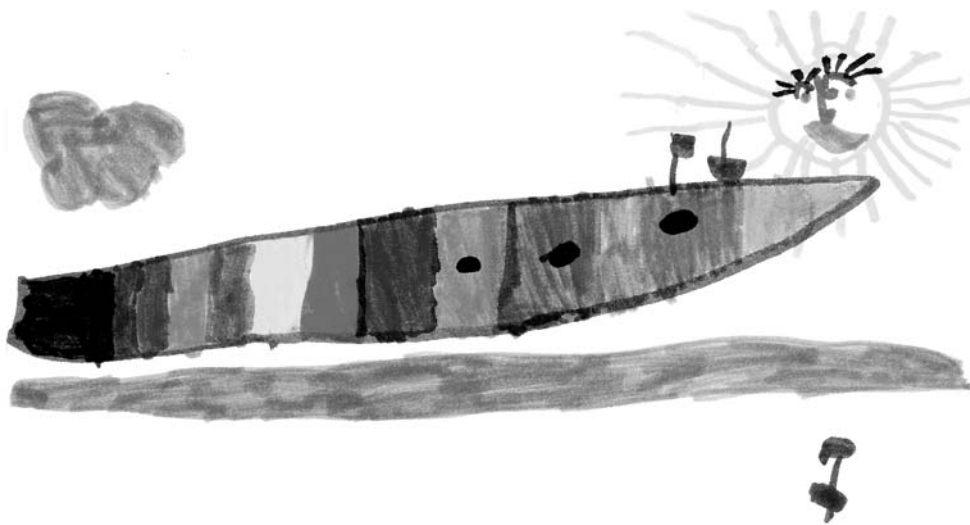
POHÁDKA O KRAKONOŠOVI

Z Jizerských hor jsme se přesně o týden později 18. července vydali do Podkrkonoší a přišli pobejt! do Jilemnice. V rámci Krakonošových letních podvečerů připravilo místní mateřské centrum Rodinka (www.materskecentrum.jilemnicko.cz) pohádku pro děti a na tuto pohádku pozvalo i další MC z kraje. A tak, kdo přijel do Jilemnice, mohl si projít nejen Zvědavou uličku, ale potkat se i s Krakonošem, vidět dámy v dobových kostýmech jak z Havlíčkových Petrolejových lamp, no ale hlavně zažít velké rodinné hemžení u Šaldova statku, kde se hrála právě ta pohádka o Krakonošovi. Mamky a taťkové z centra hráli, zpívali, vodili loutky a pro velký zájem museli představení i opakovat. No a po pohádce přišel Krakonoš mezi nás a děti mu dávaly všetečné otázky – kde nechal svoji sojku, co dělá Anče a Kuba... a Krakonoš povídal a povídal.

POHÁDKOVÁ CESTA KOLEM PŘEHRADY

Jablonecké mateřské centrum Jablíčko (www.sdj.cz) si pro svůj výlet, které uspořádalo 2. srpna v rámci svého projektu Náš pohádkový kraj, vybralo krásný, slunečný den. Výlet se nečekaně konal uprostřed města, a tak jsme my, účastníci čekali, kde bude jaká pohádka v blízkosti sídliště. Už cesta na start trasy kolem přehrady nás nalákala a vším dalším jsme byli mile překvapeni. Na startovišti čekaly desítky maminek a kočárků. Každý malý účastník dostal pitíčko, vstupenku a pozvánku na další akce centra. Hned potom jsme se v menších skupinkách vydali na cestu, na které jsme plnili mnoho úkolů, kterými nás provázely postavičky z večerníčků (Rákosníček, víla Amálka, krteček, Bob a Bobek apod). Cesta kolem vody dávala příležitost i k dalším radostem, a tak jsme házeli kamínky, máchali si nožky, ležli po skalách a barvili se borůvkami jak indiáni.

Před cílem jsme pak hledali strom bombonkovník a v cíli čekala teta Renata z Jablíčka, aby nám rozdala sladké odměny a medaile. Turnovská skupinka maminek si výlet pak ještě prodloužila a obešla celou přehradu. Mamky byly mile překvapeny krásnou kočárkovou trasou s možností zastávek pro děti (hřiště, koutky) i dospělé (občerstvení, WC).

LETNÍ VÝLET ZA VÍLOU JIZERKOU

Údolí na Spálově u řeky Jizery mezi Železným Brodem a Semilami si pro pohádkový výlet vybralo Centrum pro rodinu M.E.D ze Semil (www.medsemily.cz). Teplé ráno 4. srpna bylo na výlet lákavé, ale na Spálově uprostřed lesa nás naopak překvapil chlad. Za vílou Jizerkou se zde vydalo několik maminek, děti v kočárku, šátku, krosničkách, jeden pes a tatínek. Výlet začal už společnou cestou vlakem ze Železného Brodu, kde jsme mávali parní mašině. Poté jsme se vydali na Spálov a odtud pěšky k řece hledat vílu Jizerku. Našli jsme ji v zátočině, zahalenou v blankytně modrých šatech. Společně s ní děti vyplnily úkoly, zazpívaly, pouštěly lodičky, a také slyšely pohádku o sklářích Petrovi, jak mu víla pomohla vyrobit barevné sklo. Připravena byla i vlastnoruční výroba víly, ale vzhledem k tomu, že nás zábly ruce, jsme se raději vydali na cestu do Semil po Riegrově stezce. Stezka sice nebyla až tak moc kočárková, ale díky silným tátovským pažím náš Jeník zvládl i terénní kočárkovou jízdu.

CESTA DO TAJEMNÉHO LESA

Do tajemného lesa v Českém ráji pozvalo malé i velké výletníky Centrum pro rodinu Náruč z Turnova (www.naruc.cz) 9. srpna. Cesta začala v turistickém autobuse, který zaplnilo několik kočárků, pes Mája, děti a jejich maminky. Tatínkové tentokrát na cestu nevyšli, ale s mnohými jsme se setkali na konci cesty, kdy zajišťovali odvoz svých znavených ratolestí k domovu. Cesta do tajemného lesa byla plná skřítků. Nejprve jsme se vydali (zase) do pořádného kopce, abychom vyšli u Kopicova statku. Zde na nás na louce čekal skřítek Skalníček, který nás provázel celou cestu, a hned měl na nás první prosbu, a to postavit domeček pro skřítky. Jen se domečky dostavěly, vyhnal nás dešťík do hloubi tajemného lesa, kde jsme kromě vytesaných reliéfů ve skalách našli i poklad. Tedy nejprve nám Skalníček vyprávěl pohádku o skřítcích, jak žijí v lese, co dělají apod., a pak nám slíbil odměnu za domečky, které jsme pro skřítky postavili. Museli jsme v lese najít lucerničku, pod kterou byl schovaný právě ten poklad – každé dítě si pak odneslo kousek pokladu v uzlíčku. Cestou dál měl Skalníček připravené úkoly, a tak jsme zpívali písničku o skřítcích a trpasličcích, zkoušeli naši obratnost a hbitost. Na hrad Valdštejn jsme se proto přičítali jak velká voda. Závod v běhu si totiž daly nejen děti, ale i maminky s kočárky, až se jim prášilo za patami. Na hradě jsme si dali svačinu a nanuka a kdo chtěl, mohl se jít podívat i do hradu, kde byla k vidění výstava ručně šitých skřítků z Náruče.

PROCHÁZKA PEKLEM

Poslední výlet do Pekla pořádalo 21. srpna mateřské centrum Materídouška z Hejnice (www.materidouška.info) a většina z nás se shodla, že tyhle prázdniny byly pěkně nabitě a že už se těšíme po všech výletech, táborech a dalších mimořádných akcích na září, kdy se vrátíme ke svým pravidelným programům a usadíme se zase doma.

Protože Hejnice jsou přeci jen trochu vzdálenější pro jiná centra, byl start výletu určen až na jedenáct hodin. Poledne jsme pak mohli strávit přímo na lázeňské kolonádě v Libverdě. Kdo chtěl, dal si zmrzlinu, napil se z léčivého pramene, koupil si lázeňské oplatky. Pro zájemce tu byla možnost výstupu k Obřímú sudu (naše rodina k němu zajela ale až později autem). Občerstvení jsme se vydali na cestu do Pekla, kde na nás čekala obědová pauza na chalupě u mamky Katky. Zahrada u její chalupy - to byl ráj pro děti - dřevěná věž, klouzačka, pískoviště, traktory, odrážela a jiná vozítka, králíci atd. A poklad nechyběl ani na této pekelné procházce.

Tak a to je konec prázdninového cestování, společných kočárkových výletů za pohádkou. Mamky v MC, díky za skvělé zážitky a nápady. Zase někdy na viděnou! Ať už někde na výletě nebo u vás v mateřském centru.

Petra Houšková, krajská koordinátorka Sítě MC v Libereckém kraji

1
2006

SÍŤ MATEŘSKÝCH CENTER

občanské sdružení
IČO: 26545136
sídlo: Široká 15, 110 00 Praha 1
kancelář: Hradební 3, 110 00 Praha 1
telefon: 224 826 585
email: info@materska-centra.cz

2
2006

WWW.MATERSKA-CENTRA.CZ

3
2006

**PREZIDIUM: RUT KOLÍNSKÁ, LEONA HOZOVÁ,
DAGMAR HAMALOVÁ, DANA HUBÁLKOVÁ**

4
2006

**KRAJSKÉ KOORDINÁTORKY: BOHUSLAVA NEJEDLÁ,
DANIELA PEVNÁ, HANA ŠNAJDROVÁ, HANA CINKOVÁ,
PETRA HOUŠKOVÁ, PETRA TENGLEROVÁ, PETRA
BENEŠOVÁ, IRENA MACHÁČKOVÁ, SVATAVA STAŇKOVÁ,
JIŘINA CHLEBOVSKÁ, PETRA ŠTĚPOVÁ, PETRA
SVOBODOVÁ, DARIA ČAPKOVÁ, KATEŘINA DVOŘÁKOVÁ**

5
2007

**KANCELÁŘ: MONIKA PETRUCHOVÁ, JANA FAJTOVÁ,
PAVLÍNA NOVOTNÁ, IVA HEŘMÁNKOVÁ, DANIELA PÍROVÁ,
REGINA KEJDOVÁ**

KOORDINÁTORKA KAMPANÍ: LUCIE SVATOŠOVÁ

Č.Ú. 51-0888700287/0100

6
2007

Bulletin Půl na Půl:
koordinátorka: Monika Petruchová
redakce: Rut Kolínská

7
2007

foto na přední straně: Radim Beznoska
obrázky: Kačenka Heřmánková, Karolína Jalovcová
grafická úprava: Petr Kolínský, ReproM
tisk: Tiskárna Brouček
korektury: Jiřina Chlebovská
datum uzávěrky příštího čísla: 1. prosince 2007
náklad: 2100 ks
evidováno: MK ČR E 16659

8
2007

Seznam členů Sítě MC o.s. a další informace o mateřských centrech najdete na stránce www.materska-centra.cz, kde si každé centrum samo aktualizuje svá data v databázi a vkládá své akce do společného kalendáře akcí.

9
2007

K 1. 9. 2007 Sít MC sdružuje 220 mateřských center z celé České republiky.

**3. KONGRES MATEŘSKÝCH CENTER V ČESKÉ REPUBLICE
SPOLU SE SLAVNOSTNÍM PŘEDÁVÁNÍM OCENĚNÍ
„SPOLEČNOST PŘÁTELSKÁ RODINĚ“ SE USKUTEČNÍ
30.11. – 1.12. 2007 V PALÁCI CHARITAS V PRAZE**